

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 588

гр. Благоевград, 10.11.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в закрито заседание на десети ноември през две
хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Аршинков

Членове: А. Маскръчки
Диана Узунова

като разгледа докладваното от А. Маскръчки Въззивно частно наказателно
дело № 20221200600921 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.341, ал.2, вр. чл.249 от НПК и е образувано по постъпил частен протест от РП – Благоевград, ТО - Петрич срещу Протоколно определение № 807 / 05.10.2022 год., постановено по НОХ дело № 386 / 2022 год. по описа на РС – Сандански, с което е прекратено съдебното производство и делото е върнато на прокурора за отстраняване на съществени процесуални нарушения, допуснато на досъдебното производство, касаещи съдържанието на изготвения обвинителен акт срещу обв. А. С. К. от с. Ръждак, общ. Петрич за извършени престъпления по чл.240а, ал.4, т.1 вр. ал.3, т.2 и т.3 пр.2 вр. ал.1 от НК вр. чл.26, ал.1 от НК; по чл.240а, ал.4, т.1 вр. ал.3, т.2 и т.3 пр.1 и пр.2, вр. ал.2, пр.1, 2 , 3, 4 и 5, вр. ал.1 от НК вр. чл.26, ал.1 от НК; и по чл.240а, ал.3, т.2 и т.3, пр.2 вр. ал.1 от НК.

Според изложението в протеста определението на районния съд е необосновано и незаконосъобразно, поради което се иска неговата отмяна и връщане на далото за продължаване на съдопроизводствените действия. Излагат се съображения и доводи, че обвинителният акт е съобразен със законовите разпоредби и не са налице твърдените в обжалвания съдебен акт съществени процесуални нарушения.

Съдът намира частния протест за допустим, а разгледан по същество за неоснователен.

Настоящият състав на въззивната инстанция споделя съображенията на първия съд, че внесенят обвинителен акт не отговаря на установения в чл.246 от НПК нормативен регламент и не е съобразен с основните положения на ТР № 2/2002 г., на ОСНК на ВКС. Безспорно е, че обвинителният акт предопределя фактическите рамки на обвинението и очертава предмета на доказване по делото, поради което на обвиняемия следва да бъдат предявени всички обстоятелства, отнасящи се до съставомерните признаци на деянието. В акта следва да бъдат отразени всички установени по делото обстоятелства, изложени по достатъчно ясен, конкретен и разбираем начин, за да не бъде затруднено обвиняемото лице при упражняване на правото си на защита. Това е необходимо и с оглед изясняване на съответната на твърдените факти правилна правна квалификация. В обстоятелствената част на акта задължително следва да се посочат всички факти и обстоятелства, които индивидуализират от обективна и субективна страна престъплението и неговия автор. Индивидуализацията обаче не е възможна, ако в окончателното обвинение не са описани елементите от престъпния състав на деянието, в което се е изразило противоправното поведение на обвиняемия. Претендираната спрямо него отговорност е за негово конкретно деяние и непосочването на всички тези данни в обстоятелствената и заключителна част (диспозитива) в обвинителния акт съставляват съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като винаги води до ограничаване правата на страните в съдебното производство.

В конкретния случай е налице несъответствие и противоречие между обстоятелствена и диспозитивна част на обвинителния акт, непосочване на конкретни обстоятелства, обосноваващи кои данни от бланкетната наказателно правна норма са били в нарушение и липсва индивидуализация на всички признаци от обективната страна на престъплението, поради които обвинението приема, че обв. А. К. е осъществил изпълнителните деяния по възведените му обвинения.

В обстоятелствената част на обвинителния акт е налице фактически дефицит (не се съдържат факти) и липсва индивидуализация на

конкретните действия, респ. бездействия, чрез които К. е извършил инкриминираните престъпления.

В случая А. К. е обвинен в извършване на престъпления по чл.240а от НК, касаещи добив, преработване, транспортиране, държане, съхранение и разпореждане с подземни богатства. Обсъжданите състави са с бланкетен характер, доколкото съдържат понятия без дефиниция в наказателния закон и препращат към нормите на специалния закон – Закона за подземните богатства /ЗПБ/. Посоченият предмет на престъплението – „подземни богатства“ има своя легална дефиниция в Глава I от закона, озаглавена “Предмет и обхват”. В обвинителния акт е цитирана разпоредбата на чл. 2, ал.1, т. 1-7 ЗПБ, където са изброени изчерпателно групите подземни богатства – 1. метални полезни изкопаеми; 2. неметални полезни изкопаеми-индустриални минерали; 3. нефт и природен газ; 4. твърди горива; 5. строителни материали; 6. скалнооблицовъчни материали; 7. минни отпадъци. Наред с това е цитирано е легалното определение на §1, т.4 от ДР на ЗПБ, че "добив" е цялостният технологичен процес на извличане на твърди, течни и газообразни полезни изкопаеми от земните недра, включително и чрез преобразуване на естественото им състояние. В тази връзка следва да се отбележи, че изпълнителното деяние по чл.240а, ал.1 НК е формулирано най-общо от законодателя, включва действия по извършване на добив, като осъществяването им е в зависимост от естеството на добиваните подземни богатства. Доколкото в случая се сочи, че са добивани строителни материали, а именно инертни материали, е необходимо да се съобрази, което е ноторно известното /видно и от заключението на техническата експертиза/, че инертните материали се широк набор от груби строителни материали, ползвани в строителството, като баластра, пясък, чакъл, натрошен камък, филц и др., при което цялостният технологичен процес на извличането им е възможно да включва различни дейности по изземването на наносните отложения от речното легло, тяхното изкопаване, извозване, пресяване и т.н. Всичко това, касаещо технологичния процес и способа за добиване на строителните материали, техният вид и количество, е необходимо да бъде отразено в обвинителния акт, както и да бъде посочено в както се е изразила съпричастността на обвиняемия към извършването на инкриминираното деяние. В случая се поддържа, че обв. К. в съучастие като съизвършител с

неустановени лица, чрез „копаене са извършвали добив на инертни материали /баластра/“, като за извършване деянието са използвали верижна земекопна машина /багер/ и два товарни автомобили. Несъмнено земекопната машина /багер/ е предназначена за изкопаване на земни маси, вкл. речна баластра, но не става ясно по какъв начин товарните автомобили са послужили за извършване на изпълнителното деяние „копаене“, доколкото извозване не е инкриминирано по първия пункт от обвинението. Същевременно не става ясно каква е конкретната дейност, която е извършвал обвиняемият в процеса на добив на строителните материали, вкл. и свързана ли е с управлението на посочените земекопна машина и МПС. Същото касае и обвинението по пункт втори. Наред с това следва да се прецизира мястото на извършване на добива /подобно на пункт трети от обвинението/, тъй като са налице свидетелски показания, че в района на речното корито на р. Струма в землището на с. Дрангово, общ. Петрич е констатирано многократно изземване на речни наноси от множество места в продължение на години, вкл. преди 2000 год. Основателни са съображенията, които районният съд е изложил по отношение на възприетата правна квалификация по пункт първи и втори от обвинителния акт за наличие на продължавани престъпления по чл.26 от НК, тъй като отделни деяния не са посочени.

Предвид всичко гореизложено, при посочената конструкция на обвинителния акт е очевидно, че в тази част обвинението има само декларативен, заявяващ дадена престъпна дейност характер, без тази дейност да се основава на конкретна фактология, от която да бъде извлечена. Цитирането на законовите текстове, под които се субсумира дадена престъпна дейност не освобождава прокурора от задължението в обстоятелствената част на обвинителния акт да опише пълно и прецизно не само конкретното престъпление, но и конкретното участие на обвиняемото лице в него. Необходимо е в посочената част на обвинението да се мотивира наличието на всеки един елемент от обективната и субективна страна на разследваното престъпление. Отговорността на обвиняемия може да бъде реализирана само и единствено при прецизно повдигнато обвинение, съдържащо се в съответния акт на органа ръководещ досъдебното разследване.

Ето защо и на основание чл.341, ал.2, вр. чл.249 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Протоколно определение № 807 / 05.10.2022
год., постановено по НОХ дело № 386 / 2022 год. по описа на РС – Сандански.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____